

Informacje o pochodzeniu kota, tak samo jak każdego innych organizmów, uzyskiwane są z wykopaliisk archeologicznych i badań nad wymarłymi kulturami. Według tej wiedzy, pierwsze zwierzęta kotowate pojawiły się w eocenie, prze ponad 40 milionami lat.

180 milionów lat temu jeden superkontynent jaki był na ziemi rozpadł się na części, które od siebie odłączyły się. Miało to miejsce na długo przed pojawieniem się kotowatych. W Afryce i na Bliskim Wschodzie – koty pojawiły się przez swoją wędrówkę z Euroazji około 10,8 miliona lat temu. Taka sama sytuacja miała miejsce w Ameryce Południowej, którą kotowate zasiedlił stosunkowo niedawno, gdyż przed około 2 milionami lat. Było to możliwe dzięki wędrówce zwierząt z północy na południe. W Australii i na Antarktydzie, te zwierzęta nigdy nie należał do rodzimej fauny, gdyż kontynenty te utraciły jakiegokolwiek połączenie z superkontynentem. Koty domowe pojawiły się tam, gdy człowiek przywiózł je tam na swoich okrętach.

Najbardziej znanym przodkiem współczesnych dzikich kotów, był tygrys szablozębny, którego skamieniałości odkrywano w całej Europie, Azji i Ameryce Północnej. Ciekawym faktem jest, że te osobliwe zwierzęta wymarły prawie jednocześnie zarówno w Euroazji jaki i w Ameryce około 1 mln lat temu.

Udomowienie kota nie jest jednoznacznie określone. Różne źródła wskazują inne daty i miejsca. W poszukiwaniu przodka kota domowego brano głównie pod uwagę wygląd zewnętrzny dzikich kotów, następnie ich zachowanie, a na koniec analizowano cechy genetyczne. Są różni zwolennicy:

- Kot stepowy (*felis ornata*)- zamieszkujący tereny równinne do wysokości 2000m.n.p.m.
- Manul (*otocolobus*)- zamieszkujące rejony Chin, Tybetu i Himalajów, wyglądem przypominający kota persa.
- Kot nubijski (*felis libica*)- żbik afrykański (*felis lybica*)- zamieszkujący Afrykę i Półwysep Arabski.
- Żbik (*felis silvestris*) – również żbik europejski (*felis silvestris silvestris*)- mający tę samą liczbę chromosomów i taki sam typ jąder komórkowych co kot domowy.
- Kot błotny (*felis chaus*)

- Kot bengalski (*Prionailurus bengalensis*)- nie związany z współczesną rasą bengalską, zamieszkujący Azję do 3000m.n.p.m (zarówno na kontynencie jak i na wyspach).

Najbardziej prawdopodobnym przodkiem kota domowego wydaje się być kot nubijski, a jego udomowienie miało miejsce 4000 lat p.n.e. To właśnie te koty zdobyły uznanie w Egipcie, gdzie można napotkać pierwsze zapiski na ich temat sięgające około 2000 lat p.n.e.

Do dziś nie jest jasne jak kot domowy pojawił się w Europie i Ameryce, ponieważ uznawany za bezpośredniego przodka kot nubijski ma wiele znaczących różnic, przede wszystkim wielkość. Pierwsze dowody na istnienie udomowionych kotów w Europie można znaleźć na Krecie – pochodzą sprzed około 4000 lat. Kolejne zapiski mówiące o ich obecności dotyczą Włoch – 400 lat p.n.e. Cyceron i Herodot wspominają o kotach w I wieku p.n.e. Z kolei pierwszą osobą opisującą kota w Europie był Karol Linneusz. W 1758 roku kot domowy otrzymał nadaną przez Linneusza właśnie łacińską nazwę ***felis catus***.

SYSTEMATYKA	
DOMENA	eukarionty
KRÓLESTWO	zwierzęta
TYP	strunowce
PODTYP	kręgowce
GROMADA	ssaki
PODGROMADA	żyworodne
INFRAGROMADA	łożyskowce
RZĄD	drapieżne
PODRZĄD	kotokształtne
RODZINA	kotowate
RODZAJ	kot
GATUNEK	kot domowy
RASY	np. brytyjski